GESCHIEDENIS

MISSIE CURAÇAO

BIBLIOTECA NACIONAL ARUBA

HET HOSPITAAL VAN ARUBA.

Te Aruba bestond zeker in het jaar 1913 een huis, door het Gouvernement gehuurd, waar de zieken ondergebracht werden. Het was echter een zeer primitieve inrichting. De zieken werden door hun familieleden zelf verzorgd; een directrice had het oppertoezicht en werd door een vrouw in de werkzaamheden bijgestaan.

Te begrijpen is het dan ook dat een dergelijke toestand noch aan den geneesheer, noch op den duur aan de patiënten zelf kon voldoen. Het verlangen naar en de behoeften aan een goed ingericht hospitaal werd dan ook steeds groter; het transporteren der zieken per schoener naar Curaçao was een noodmaatregel, die niet langer mocht blijven voortbestaan. Toch hebben velen die lastige reis moeten maken.

Hoe de toestand in dat hospitaal was blijkt uit een enkele zin uit het koloniaal verslag van 1920 welke luidt „het hospitaaltje voldoet niet zelfs aan zeer matige eisen" De plaatselijke geneesheer Dr. Hopkins stelde dan ook alle pogingen in het werk om hierin verbetering te brengen. Het eerst wendde hij zich tot het Gouvernement, doch zonder succes. Tenslotte richtte hij zich tot Mgr. Vuylsteke, die ondanks de vele zorgen die hem' drukten toch niet aarzelde zijn schouders onder het nieuwe werk te zetten en daarom ook de eer heeft de oprichter van het „San Pedro hospitaal" te zijn.

Na overleg met de Zusters Dominicanessen, die niet aarzelden dit werk op zich te nemen, kon tot uitwerking der plannen worden overgegaan. Er werd besloten een nieuw convent voor de Zusters te bouwen naast de kerk op de Playa, waarna het oude Zusterhuis gelegen op Sividivi als hospitaal kon worden ingericht

Dat de bevolking met het plan tevreden was en tevens Mgr voor zijn initiatief wenste te bedanken, blijkt wel uit het feit dat bij gelegenheid van het 25 jarige Priesterfeest van Mgr Vuylsteke deze gebeurtenis te baat werd genomen om geld in te zamelen voor het op te richten hospitaal.

De gehouden tentoonstelling, tombola en bazaar, brachten, de voor die dagen kapitale som op van F 3350 welk bedrag als feestgeschenk aan Mgr aangeboden werd.

Reeds op 29 September, het Patroonfeest van Mgr., kon het San Pedro hospitaal door Mgr. Vuylsteke zelf ingewijd worden. Op 1 October had de opening plaats. Hoewel de opzet heel klein was, kon toch reeds terstond begonnen worden met een afdeling voor mannen en een voor vrouwen, terwijl de voormalige kapel der Zusters tot operatiekamer werd ingericht. De eerste twee Zusters aan dit werk verbonden, waren de Eerw. Zuster Clara als Directrice en Zr. Mathea als assistente.

Van den aanvang af was het hospitaal goed bezet, soms zelf zo dat de

Kerk op Savoneta. Aruba

Kerk op de Noord. — Aruba

Zusters van het Maria convent in moesten springen om te helpen. Hulp was dan ook dringend noodzakelijk, zodat nieuwe krachten te Voorschoten aangevraagd moesten worden.

De eerste zeven jaren waren er bijna alleen arme patienten, zodat het meer malen hoofdbrekens kostte de eindjes bij elkaar te knopen. Met de komst van de Lago op Aruba werd de toestand van het hospitaal ook beter waarna ook spoedig met de nodige uitbreiding kon worden begonnen, vooreerst een nieuwe vrouwenzaal en later vier klaskamers, een zustershuis en een nieuwe keuken.

HET HOSPITAAL VAN ST. MAARTEN.

Hoewel ver verwijderd van het hoofdeiland Curaçao, mogen we toch het hospitaal, het St. Rosa hospitaal te St. Maarten niet uit het oog verliezen Wie het nederige gebouwtje waarin in 1909 het hospitaal gevestigd werd, vergelijkt met het gebouw dat in 1916 voor dit doel was opgetrokken ziet, de vooruitgang.

Ook het Gouvernement liet niet na van zijn ingenomenheid te betuigen. In 1917 werd geen afgerond bedrag meer voor de armlastige zieken uitgetrokken, maar stond men een bedrag van 50 cent per zieke per dag, dat in 1918 werd opgevoerd tot 75 cent per zieke en later nogmaals verhoogd werd.

Waar het Gouvernement deze inrichtingen zelf nooit geheel heeft kunnen bekostigen, noch zonder bijzondere hoge lasten in het leven zou kunnen roepen, hebben de Zusters die zich aan dit leven van blijvend offer wijden ook van deze zijde een eeuwige dankbaarheid verdiend.

DOOD VAN MONSEIGNEUR MICHAEL GREGORIUS VUYLSTEKE.

Maandag 28 April 1930 ging Mgr. Vuylsteke met Pater Maurus H. Hulsman O.P. kijken naar de voortgang der werkzaamheden voor de bouw van de kerk van Wishi. Te voet terugwandelend, gleed Mgr. Vuylsteke vlak bij de ingang van de Niewindtstraat uit over een bananenschil en brak het heupbeen. Dit was te veel voor het tengere lichaam van den man, die ondanks zijn chronische slapeloosheid, twintig jaar voor het Vicariaat gewerkt had als een reus. De operatie was zwaar, maar gelukte, de oppassing was zorgvuldig, maar de levenkrachten waren niet meer toereikend om deze schok te boven te komen. Op het feest van St Dominicus, 4 Augustus 1930, overleed Mgr. M. G. Vuylsteke, O. P. in het St. Elisabeths Gasthuis.

Kort na zijn dood werd op het kerkhof aan de Rode Weg een nieuw alge-